UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn octaua Epiphanie. Text[us] euang. Mat. ca. iij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

ram deo ⁊ hoibꝫ),i.in his q̄ ſunt dei ⁊ ho-
minū. Vel corā deo ⁊ hoibꝫ.i. apparenter
q̄ ad hoies:⁊ vere q̄ ad deū. Homibꝫ em̄
nō cōſtat euidenter aliq̄s hoꝝ pfectuꝫ lꝫ
eis p exterioꝛa appareat. Sed ꝯ predicta
arguit̄ p Nico. de ly. q꞉ duo habit⁹ eiuſdē
rōnis non pñt ſimul eſſe in eodeꝫ ſubiecto
vt oēs affirmāt. ſed ſcia indita et adq̄ſita
ſunt eiuſdē rōnis:ſic̄ ⁊ oculus pduct⁹ a na
tura ⁊ miraculoſe datus:ideo chr̄us inq̄t
non habuit experimentalē ſciam. Iſta dif
ficultas plixum exigit ſermonē. q꞉ de hoc
certāt Pau. bur. ⁊ replicatoꝛ ꝯ eum. ſed q̄
ſubtiliter vult videre veritatē videat cap.
iij.ſ.di.xiiij. Quantū ad rōnem tn̄ Nico. d
ly. dico. Primo ꝙ aliq̄ habit⁹ nō ſūt vni⁹
rōnis:lꝫ ſint de eodē obiecto materialiter
Nā rā naturalis q̄ꝫ aſtrolog⁹ demonſtrat
eandē ꝯcluſionē.ſ.ꝙ terra eſt ſpherica: et
ꝯſtat ꝙ ille ſcie non ſunt eiuſdem rōnis eo
ꝙ ſunt p diuerſa pncipia. Vnitas em̄ ſcie
ſumit̄ ex vnitate obiecti. Diuerſitas ꝟo ex
diuerſitate pncipioꝝ: vt ptꝫ.j. Poſterioꝝ.
Dico ſcdō ꝙ ſm aliq̄s ita eſt in ppoſito:ſic
ꝙ ſcia indita ⁊ adq̄ſita ſunt p diuerſa me-
dia.i.p ſpēs infuſas ⁊ adquiſitas:q̄ lꝫ ſint
aliqn̄ eiuſdem rōnis.i.qn̄ repſentāt idem
eodem mō: vt ſpēs geometricales q̄s ha-
buit ſalomon diuinit⁹ vel ſaltem Adam ⁊
q̄s nos habem⁹: vt ptꝫ.j.q.xxiiij.ar.iij.ad
pmū. tn̄ aliqn̄ differūt rōne ⁊ ſpecie: vt in
chr̄o ⁊ q̄libet aīa ſepata: vt ptꝫ.iij.q.ix.ar.
iij. Dico tertio ꝙ q̄cq̄d ſit de h̄: tn̄ iſte ſcie-
tie in chr̄o.ſ.ſcia indita ⁊ adq̄ſita non fue
rūt de eodeꝫ foꝛmali ⁊ adeq̄to obiecto. vt
ptꝫ vbi ſ.imo nec de eodē partiali eodem
mō. q꞉ aliter repſentant: vna ſcꝫ naturam
cōmunē tm̄: reliq̄ ꝟo.i. infuſa etiam indiui
dua. Nec eſt ſimile de oculo: ꝙ a q̄cūq꞉ p-
ducat̄ habet idē obiectū adeq̄tū ⁊ foꝛma-
le:non aūt habitus. et ex eiſdem pncipijs
viſus fert̄ in rem viſam: non aūt illi habi-
tus. q꞉ differūt ſpēs iſuſe ab adq̄ſitis i re-
pſentando: cū repſentant naturā vniuerſa
lē nō pciſe vt adq̄ſite: ſed cū indiuiduis et
accidentibꝫ vt dictū eſt. Si tn̄ inter ſpeci-
es iſtas nō eſſet differētia niſi p eſſe adq̄ſi
tas a rebus ⁊ datas a deo: vt iſte credidit
nos credere: eēnt eiuſdē rōnis ſic̄ ⁊ ocul⁹
datus a natura ⁊ a deo.

Moꝛalr̄ in toto iſto euangelio nr̄ in-
ſtruit mr̄es quō ſe habeant ad filios: quia
debent ad eos hr̄e diſcretuꝫ amoꝛē: eos a
puericia aſſuefaciendo ſpūalibus. ⁊ timo-
rem ne cadant in manus archelai vel alte
r⁹ inimici.i. diaboli. ⁊ correctionem mat-
nā q̄ eſt cum amoꝛe ⁊ diſcretiōe interro-
gando poti⁹ q̄ꝫ puniciādo: maxie qn̄ ſūt mā
ſueti. Scdō filius inſtruit filios vt ad pa-
trem celeſtem ſe habeant reuerenter eū p
ponendo alijs. Ad pr̄es ꝟo ſpūales vt ſūt
doctoꝛes: ita ſe habeant q̄ſi audiētes ⁊ in
terrogantes ⁊ rn̄dentes: non vt arguen-
tes. neq꞉: qd̄ freq̄nter accidit: vt bn̄ficiuꝫ
non recognoſcentes. Ad patrem ꝟo ⁊ ma
trē carnalem ſe habeant obedienter. Erat
em̄ chr̄s ſubditus illis.

Jn octaua Epiphanie.
Text⁹ euang. Mat ca. iij.

Venit Jeſus a galilea
in ioꝛdanē ad ioannē
vt baptizaret̄ ab eo.
Joannes autē phibe
bat eum dicens Ego a te debeo
baptizari: ⁊ tu venis ad me. Re
ſpondēs aūt ieſus: dixit ei. Si-
ne modo: ſic em̄ decet nos iple-
re omnē iuſticiam. Tunc dimi
ſit eum. Baptizatus aūt ieſus:
confeſtim aſcendit de aqua. Et
ecce aperti ſūt ei celi: ⁊ vidit ſpi
ritum dei deſcendentē ſicut co-
lumbā ⁊ venientē ſup ſe. Et ec-
ce vox de celis dicens. Hic eſt fi
lius meus dilect⁹ i quo mihi cō
placui.

Venit ieſus a gali
lea in ioꝛdanem ⁊c. Mat. iij
Jn pn̄ti euangelio tangunt̄
tria puncta: q̄ ſunt Recuſa-
tio: Reprobatio: Proteſta
tio. Quantum ad primū litteraliter ſcien
dū eſt: ꝙ ioannes ex humilitate baptizare
chr̄m recuſabat. Poꝛro de iſto ioānis ba

ptiſmate multa ſcripſimus ſup euangelio in ſabbato añ quartã dñicam aduentus. Nunc etiam ſciendũ eſt ex doctrina ſancti Tho. iij. pte. q. xxxviij. φ chrs debuit baptizari. Primo ſm Amb. et Chryſ. ꝛ alios ſanctos vt ſanctificaret aq̃s. Scdo vt dicit Chryſ. qꝛ ſuſcepat naturam peccatricem et ſilitudinẽ carnis pcti: iõ voluit explere que tali nature congruebant i aliis: etſi nõ i ſe. Tertio ſm Aug. vt faceret qd̃ pcipe volebat. Sũt autẽ alie cauſe preter iſtas ſm Chryſ. ſcz vt teſtimoniũ accipet a ioanne: ꝛ vt eius pdicationem ↄfirmaret: ꝛ vt oñderet teſtimoniũ eiꝰ fuiſſe verũ q̃ dixerat: veniet fortior me ꝛc. qd̃ factũ eſt in celi aptione. Et pter has ponit adhuc alias Damaſcenꝰ: vt. ſ. trinitatꝫ myſteriũ reueleť in voce ꝛ colũba ꝛ aſſumpta hũanitate: ꝛ vt ſit typus ꝛ ſubſcriptio nobis ad baptizandũ. i. vt nos exemplo eius baptiſmũ ſuſcipiamꝰ. Nõ aũt debuit baptizari baptiſmo ſpũali. qꝛ in tali ipe eſt pmũ mouens ꝛ ſctificans: iõ nõ debuit moueri ab alio. Sꝫ baptizari debuit baptiſmo ioannis cũ ipe ſuo pprio baptizaret. Primo qꝛ ipi nõ competebat baptiſmus in ſpũ. Secundo ſm Bedã ꝛ mgr̃m hiſt. vt approbaret baptiſmũ ioannis. Tertio ſm Greg. nazan. vt ſctificaret aq̃s. ꝛ pter alia ſupdicta. Eſt aũt ſciẽdũ φ ſm Aug. ꝛ Chryſoſt. chrs qñ baptizatꝰ eſt cõpleuerat. xxx. annuꝫ: et incepat. xxxj. tredecim dies hñs de illo. Et ſm iſtam opinionẽ chrũs vixit xxxiij. annis ꝛ dimidio. i. tantũ plꝰ q̃ntum fluxit a natali ad paſca. Sed ſm Mgr̃m hiſt. ꝛ alios q̃x opinio cõiť teneť tunc chrs inceperat. xxx. annũ. xij. dies hñs de illo. ꝛ ſm hoc vixit. xxxij. annis cũ dimidio. qꝛ vt teſtať idẽ Mgr̃ hiſt. eadẽ die anno reuoluto ↄuertit aquã in vinũ. ꝛ ſeq̃nti paſcate. xxxj. anni incarceratꝰ eſt ioannes. et in paſcate ſeq̃nti. xxxij. anni decollatꝰ eſt. ꝛ in tertio paſcate. xxxiij. anni crucifixꝰ eſt dñs. Conuenienti q̃ etate baptizatꝰ ẽ dñs ſm ſctm̃ Tho. vbi ſ. Primo qꝛ baptizabať q̃ſi ex tunc incepturus pdicare: ad qd̃ requiriť etas pfecta q̃ eſt. xxx. annoꝝ. Naꝫ ioſeph dominiũ egypti: et dauid regnũ iſrael: ꝛ Ezechiel pphetiam. xxx. anno accepit. Scdo qꝛ in tali etate poſſunt oia peccata cadere in homine: ꝛ ideo vſqꝫ tũc ſeruauerat legem quam ſoluere volebat: ne dicerent iudei φ ſoluebat legem qꝛ eã implere non poterat. Tertio vt oñdat baptiſmũ viros pfectos generare. Nec tñ hi q̃bus piculum imminet debent vſqꝫ ad illã etatẽ differre baptiſmũ. Et nota φ Danielis ſapia in puericia eſt monſtrata. q̃a non fuit datus omnibꝫ in exemplũ vt chriſtus. Exiſtens q̃. xxx. annoꝝ (venit Jeſus a galilea in iordanem ad ioannẽ vt baptizareť ab eo.) Ubi ſciendũ eſt φ ſm ſanctũ Tho. vbi ſ. chrs debuit in iordane, baptizari. qꝛ p illum filij iſrael terram pmiſſionis intrauerũt: ſic nos regnũ celoꝝ p baptiſmũ intramꝰ. Vñ ꝛ helias rapiendus in celuꝫ in curru igneo: eius aq̃s diuiſit vt habeť. iiij. Reg. ij. ſignificans φ p aquam baptiſmi ꝛ ignẽ ſpũſſcti patꝫ nobis aditꝰ in celũ. Non aũt debuit baptizari in mari rubro. qꝛ ſignificauit baptiſmũ inq̃ntũ in eo remittunť pctã: non inq̃ntũ aperit ianuam qd̃ eſt pncipalis eius effectꝰ. ſed iſto mõ illũ figurauit tranſitꝰ iordanis. Et nota φ vt dicit Aug. in ſer. epiph. multa miranda facta ſunt in hoc flumine. Nam aq̃ eius abierunt retrorſum: ꝛ ſic mõ pctã retrorſum conuerſa ſunt. ꝛ aq̃ eius fuerunt diuiſe: ꝛ ſic mõ in eo chrs fecit diuiſionem pctoꝝ (Joannes aũt phibebat eum) ſciẽs eum veꝝ deũ ꝛ lauacro non indigere: ſm Hila. Sed contra: qꝛ ſi ſciebat eũ verum deum: tenebať ↄcordare eiꝰ volũtati: ꝛ nõ phibere eum. Ad h̃ diciť φ ioannes neſciuit an chrs req̃rens baptizari: faceret tentando eiꝰ humilitateꝫ: an exp̃mẽdo ſuam diffinitam voluntatẽ. Jdeo phibẽdo non diſcordabat a voluntate diuina: volendo ſeruare humilitatẽ. Quia tñ ſm glo. ſpũs in momento eum docuit qd̃ pus neſciuit: ideo bñ fecit illũ admittendo (dicẽs Ego a te debeo baptizari) q̃uis eſſet ab originali mundatꝰ: rõne dicta in pdicto euãgelio Uel vt dt mgr̃ hiſt. Joannes loquiť in pſona hũani generis. Uel ſm glo. a te debeo baptizari. i. mundari ab originali: qd̃ ſm ſanctũ Tho. ſup Mat. intelligiť q̃ntũ ad infectionem nature: non perſone: cum iam eẽt ſctificatꝰ (ꝛ tu venis ad me) q̃ſi diceret ſm Chryſ. ſup Matth. Eſt aliq̃ ra

tio vt tu me baptizes quatinus iuſtus ef-
ficiar: nō autē ꝙ ego te baptizem: qꝛ neqꝫ
tu indiges: neqꝫ ego ſum dignus.

Moraliter: q̄ vult baptizari debet ve-
nire a galilea. i. trāſmigratōe vite ꝑterite
in iordanē. i. deſcenſum humilitatꝫ. Qui
em̄ ad baptiſmū fictus accedit: nō ꝯſequi
tur grām dei: ⁊ ſi conſequat̄ characterem.
De hoc vide. iij. q. lxix. et. iiij. di. iiij.

Quantū ad ſcōm litteraliter ſciendum
eſt: ꝙ chr̄s non acceptauit ſed repudiauit
excuſationē Joānis. vñ ſequit̄ (reſpōdēs
aūt Jeſus dixit ei. Sine modo) id eſt ꝑ-
mitte nūc. ſ. me baptizari a te. Hiero. Pul
cre dixit modo: vt oñderet chr̄m in aqua a
Joāne: Joānē aūt a chr̄o in ſpū baptizan
dū. Hec ille. Et in hoc dicit Chryſ. ſuꝑ
Matt. ꝙ oſtēdit̄ chr̄m poſtea baptizaſſe
Joannē etiā in aqua. ⁊ hoc expſſe ſcriptū
legit̄ in quibuſdā libris apocriphis. Cum
em̄ dicit̄: ſine mō. ſ. in ꝑſenti ſubintelligit̄:
q̄ſi dicat: al's. i. in poſterū ego ſinā te bapti
zari baptiſmo meo a me. (Sic em̄ decet
nos) maiores q̄ exemplū ſum⁹ aliorū (im-
plere oēm iuſticiā). i. humilitatē ſufficien-
tē ⁊ ꝑfectā ⁊ ſupabūdantē ſm̄ Raba. Iu
ſticia em̄ aliq̄n ſumit̄ vt eſt ſpecialis ꝟtus
cardinalis. Aliquādo ſumit̄ ꝓ omni vir-
tute: ⁊ ſic humilitas eſt iuſticia cuius ſunt
tres gradus ſm̄ ſcīm Thom̄. vbi ſupra. ⁊
Hug. cardi. Primus eſt ſubijcere ſe ma-
iori: ⁊ nō ꝑferre equali: qđ eſt humilitatꝫ
ſufficiētis. Scđs eſt ſubijcere ſe equali et
nō ꝑferre minori: qđ eſt humilitatis ꝑfe-
cte. Tertius eſt ſubijcere ſe minori: qđ eſt
ſupabundātis. Et hec fuit in chr̄o reſpe-
ctu Joānis. Vel ſic. i. cū humilitate ⁊ nō
ſuperbe decet nos implere oēm iuſticiam
⁊ oēm veritatē ⁊ omne ꝑceptū dei: acſi di
cat̄ ꝙ humilitas in oīb decet. Vel ſm̄
Chryſ. ſic. i. prius faciendo ⁊ poſtea docē
do: decet nos implere ⁊c̄. Vel ſic. i. dādo
bonū exemplū: decet nos implere oēm iu
ſticiam. i. inducere ad implendū omne ꝑ
ceptum: ſm̄ glo. Vel ſm̄ Bedā: implere
omnē iuſticiam. i. inducere ad baptiſmuꝫ
in quo datur plena iuſticia. (Tunc dimi-
ſit illum) id eſt permiſit eum vt a ſe bapti-
zaretur.

Moraliter inſtruimur ꝙ vere humilis
cuiuſmodi erat Joānes eſt etiā obediēs.
Pertinaciter em̄ reſiſtere nō humilitatis
ſed ſuperbie indiciū eſt: qđ etiā experimen-
tum ꝓbat. quia cōmuniter qui ꝯtra obe-
dientiā dignitates fugiūt: etiā ꝯtra obedi
entiā ⁊ cōtra virtutem eaſdē req̄runt: vel
ſuā humiliationē ferunt impatiēter. ſicut
filij iſrael recuſantes arma ſumere ꝑ terra
ꝓmiſſionis ad imperiū dn̄i: eandem ſine
eius licentia armati voluerunt intrare: vt
patet Num. xiiij. et Deut. j. ca.

Quantū ad tertiū ſciendū eſt litteralit̄
ꝙ baptizato chr̄o debuerūt apiri celi: iu-
xta doctrinā ſcti Tho. iij. pte. q. xxxix. qꝛ
chr̄s baptizabat̄ ad dādā efficaciā bapti
ſmo noſtro: ideo debuerūt tūc oñdi ea que
ad baptiſmi nr̄i efficaciā ꝑtinēt: q̄ ſunt ce-
leſtis ꝟtus: ⁊ fides eccl'ie cū fide baptiza-
ti a q̄b habet efficaciā: ⁊ apertio celeſtꝫ ia
nue: q̄ fit ꝑ eius efficaciā. Apertū eſt ḡ ce-
lū ad ſignificandū ꝙ celeſtis ꝟtus ſancti-
ficat baptiſmū: ⁊ ꝙ ꝑ fidē intuemur cele-
ſtia: ⁊ ꝙ celum ꝟtute baptiſmi intramus
Aperti ſunt aūt chr̄o orāti ad ſignifican
dū ꝙ orō ē nob neceſſaria poſt baptiſmuꝫ
ꝓpter fomitē remanentē ⁊ ꝓpter varia ten
tamēta. Vel ad ſignificandū ꝙ nob aperi
unt̄ ꝟtute orōnis chr̄i. Dicit ḡ (Baptiza-
tus aūt Jeſus: ꝯfeſtim aſcendit de aqua)
qꝛ alue⁹ flumis habebat eminētes ripas.
Confeſtim inquā in ſignū ꝙ baptizatus
ſi moriat̄ ſtatim euolat: vel fit ꝑticeps vi-
te celeſtis ſm̄ Chryſ. (Et ecce aperti ſunt
ei celi) non ſm̄ corꝑalē apturā: vt đt btūs
Hiero. ſed ſm̄ ſpūales oculos. Et rōnem
aſſignat Chryſ. ſuꝑ Matth. qꝛ ſi fuiſſent
celi corꝑaliter aperti nō dixiſſet euāgeli-
ſta: apti ſunt ei celi. qꝛ qđ corꝑaliter aperi
tur oīb aperit̄. Aperti ſunt ḡ vt đt ſan
ctus Tho. vbi ſupra ſm̄ viſionē: vt innuit
Mar. q̄ dic̄ ꝙ vidit celos apertos. ⁊ hoc
ſm̄ viſionē corꝑalē ſm̄ glo. ⁊ Be. inq̄ntuꝫ
tātus fulgor circa ip̄m apparuit vt celum
patuiſſe videret̄: vl' ſm̄ imaginariā: vl' ſm̄
intellectualē vt đr: inquantū ſcꝫ chr̄s vi-
dit celum qđ humano generi fuerat clau
ſum tūc eſſe reſeratum. Nec obſtat ſi di-
cat̄ ꝙ ſm̄ h̄ celū non fuiſſet apertum chr̄o
ſed humano generi. Ad h̄ em̄ đt Chryſ.
vbi ſupra. ⁊ ſan. Tho. ſuꝑ Matt. ꝙ id qđ

merito alicu⁹ fit dicitˀ ei fieri.ſicut rex ali-
cui p ... ſupplicāti dr. Cōcedo tibi h vl
illō:nō aūt ... Et ſic celū apertū fuit chri
ſto:qꝛ merito eius fuit apertū. Fuit autē
apertū celū p ſplendorē ſiue ſm viſionē in
baptiſmo:i ſignū ꝙ p baptiſmū patꝫ nob
aditus eius. In paſſiōe ṽo p impedimen
ti amotionē:ꝛ p pcti ſolutionē. ꝛ in reſur-
rectiōe p glie collationē in q̄ chr̄o collata
eſt glia corpis ꝛ ꝯſeq̄nter ius habēdi lo-
cū in celo ſm corpus. Et in aſcēſiōe p effe
ctus oſ̄ſionē. qꝛ tūc chr̄s q̄ſi nos in poſſeſ
ſionē poſuit. ꝛ in baptiſmo noſtro p ṽtutꝫ
pfectionē.qꝛ.ſ.in eo danꝭ nob ṽtutes qb⁹
digni reddimur ad ingreſſum. Verū̄n
vt pbat ſctūs Tho. iij.q.xlix.ar.j.in paſſi
one xp̄i ſe apertū eſt nob celū in qua abſo
luti ſumus a pena ꝛ culpa pcti nature qḋ
eſt pctm̄ pmi parētis. Imo etiā liberati ſt̄
a peccatꝭ xp̄ijs q̄ p fidē:charitatē ꝛ ſacra
cōicant paſſiōi chr̄i. Hec ex illo (Et vidit
ſpm̄ dei deſcendentē ſicut columbā) Vbi
aduertendū eſt iuxta doctrinā ſcti Tho-
me in.iij.pte.ꝙ ꝯuenientiſſime tūc apparu
it ſpūſſctūs. Nā ſm Chryſ.ea q̄ tūc gere-
banꝭ erant figura eoꝝ q̄ in nr̄o baptiſmo
erāt gerēda: in q̄ ſpūſſctūs iuiſibiliter de-
ſcendit. In illa aūt colūba apparuit ſpiri
tuſſctūs: Nō eo mō q̄ filius dei i hoie aſ-
ſumpto:qꝛ ſic filius dei dicitˀ hō:ita ſpiri-
tuſſctūs diceretˀ colūba rōe vniōis pſona-
lis: Nec viſiōe imaginaria. qꝛ nunq̄ vll⁹
dubitauit (vt dicit) q̄n ocul' viſa ſit: Neq̄
ſicut chr̄s in petra ſe ſignificāte.qꝛ iſta co
lūba tūc repēte extitit:poſtea repēte ceſſa
uit:ſicut flāma rubi. Apparuit ḡ vt dr ſpi
rituſſctūs in colūba nō rōe vniōis ad illā
ſed rōne ſignificatōis.qꝛ.ſ.illa columba ſi
gnificabat ſpūm ſctm̄: vl rōne ſpūalis grē
que a deo p modū deſcenſus deriuatˀ:iu-
xta illud: Omne datū optimū ꝛ om̄e do-
nū pfectū deſurſum eſt deſcendēs a patre
luminū. Iac.j. Apparuit aūt ſm ſanctuꝫ
Tho. vbi ſ.in colūba ꝛ non in igne xp̄ter
multa. Primo q̄dem xp̄ter diſpoſitionē q̄
requiritˀ in baptizādo:vt.ſ. q̄s nō fict⁹ ac-
cedat.qꝛ ſicut dr Sap.j. Spūſſctūs diſci-
pline effugiet fictuꝫ. Colūba em̄ eſt anial
ſimplex:ſm illud Mat.x. Eſtote ſimpli-
ces ſicut colūbe. Scḋo ad deſignandum
ſeptē dona ſpūſſcti q̄ colūba ſuis xp̄rietati-
bus deſignat. Nā ſecus fluēta habitat vt
viſo accipitre ſe mergat. p qḋ ſcatˀ donū
ſapie:p qḋ ſcti ſec⁹ diuie ſcripture fluenta
reſidēt:vt incurſus euadāt diaboli. Itē
colūba meliora grana eligit:qḋ ptinet ad
donū ſcie qua ſcti ſentētias ſanas qb⁹ pa-
ſcanꝭ eligūt. Item alienos pullos nutrit
qḋ ad donū ꝯſilij ptinet q̄ ſancti eos qui
fuerant pulli alieni .i. imitatores diaboli
doctrina nutriūt ꝛ exēplo. Itē nō lacerat
roſtro qḋ ptinet ad donū itellectus: quo
ſancti bonas ſentētias lacerādo nō puer
tunt hereticoꝝ more. Itē felle caret: qḋ
ptinet ad donū pietatis :p qḋ ſcti ira irra
tionali carēt. Itē in cauernis petre nidifi
cat:qḋ ptinet ad donuꝫ fortitudinis :quo
ſancti in plagis mortis chr̄i q̄ eſt petra fir
ma nidū ponūt.i.ſuū refugiū ꝛ ſpem. Itē
gemitū habet p cantu:qḋ ptinet ad donū
timoris quo ſcti delectanꝭ in gemitu p pec
catis. Tertio xp̄ter effectū xp̄rium bapti
ſmi q̄ eſt remiſſio pctōꝝ ꝛ recōciliatio ad
deū. Eſt em̄ anial māſuetum. Et iō ſicut
Chryſ.dr ſup Matt.in diluuio apparuit
hoc aial ramū ferēs oliue. ꝛ cōem orbis ter
raꝝ tranq̄llitatē annūciās: ꝛ inde etiā ap-
paruit in baptiſmo liberationē nobis de-
monſtrās. Quarto ad deſignandū cōem
effectū baptiſmi q̄ eſt ꝯſtitutio eccl'iaſtice
vnitatꝭ. Eſt em̄ aial amicabile ꝛ gregale.
Sup apl'os aūt apparuit in ſpecie ignis
xp̄ter duo. Primo ad oſ̄dendū feruorē q̄
corda eoꝝ erāt cōmouēda ad h ꝙ chr̄um
vbiq̄ iter pſſuras pdicarēt. Et iō etiā in
linguis igneis apparuit. Scḋo qꝛ ſic dic
Chryſ.cū oportebat delictꝭ ignoſcere:qḋ
fit i baptiſmo:māſuetudo neceſſaria erat
q̄ demonſtratˀ in colūba: ſed vbi adepti ſu
mus grām reſtat iudicij tps:qḋ ſignificatˀ
p ignem. Verū autē illa columba fuerit
verū anial vel non:tenendū eſt ꝙ ſic.qꝛ ſic
dicit ſctūs Tho.in ſumma:vt patꝫ.iij.p-
te vbi ſupra. ꝛ ſup Ioānē.vel xx. Difficul
tates autē q̄ circa hoc ſunt in ſan. Tho.ſi
deus vitā dabit alibi diſſoluemus. Se-
quitur.(Et venientem ſup ſe) Hiero. Se
dit autē columba ſup caput Ieſu:ne quis
putaret vocē patris ad Ioannē factā nō
ad dominū. Hec ille (Et ecce vox ḋ celis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dicens. Hic eſt filius meus dilectus) Debuit autē iſta pr̃is vox audiri ſm s. Tho. vbi ſ. et ſm Aug. in ſer. de Epi. coꝗ nr̄ baptiſmus perficit̃ inuocata trinitate. iō in chriſti baptiſmate tota trinitas debuit manifeſtari: ſic̄ ꝛ factum eſt. Hiero. Myſteriū trinitatꝫ in baptiſmate demōſtrat̃: Dn̄s baptizat̃: ſpūs deſcēdit in habitu columbe: pr̃is vox teſtimoniū filio phibentis audit̃. Hec ille. Dicit̃ aūt ſm Hila. ꝺ trini. hic filius dilectus: q2 ꝓꝑri⁹ ꝛ ver⁹ eſt filius origie: nō adoptiōe (In q̃ mihi complacui). i. in q̃ ſiue de q̃ letor ꝛ gaudeo ſic̄ in naturali ꝛ non ſic̄ in adoptato ſm Augu. ſup Joannē. Uel: in q̃ mihi com. ſi referatur ad humanitatē ſm Remig. intelligit̃ in q̃ ſolo pctm̄ non inueni. Si aūt legat̃: i q̃ mihi complacui. ſm eundē ſubaudiēduꝫ eſt: placituꝫ meū conſtituere, vt p eū op⁹ redemptionis explerē. Eſt aūt ſciendum ſm Aug. de ꝯſen. euang. ꝙ Lu. ꝛ Marc⁹ habēt ſic (Tu es filius me⁹ dilectus: in te complacui mihi) ꝛ ſic fit concordantia ſm eū. Non eīm dictū eſt chro: tu es fili⁹ me⁹: vt ipe addiſceret qꝺ neſciret. ſed hoc ei ꝓpter circūſtātes dictū eſt. Et hunc ſenſuꝫ expſſit Mat. dicēs: Hic eſt. Exponit̃ aūt hoc tripl̄r. Primo de gr̃a vnionis vt dictū eſt. q2 ſcꝫ in eo de⁹ placitū ſuū de nr̄a redēptiōe pfecit. Et ſcꝺo de gr̃a ſingularꝫ pſone. q. d. Tanta eſt hui⁹ mei dilecti filij gr̃a ꝙ in eo nunꝗ inueni aliqꝺ mihi diſplicēs. i. pctm̄ mortale: veniale: vel origiale. Et tertio de gr̃a capitis: vt dicat̃ complacui. i. beneplacitū meū conſtitui: ſm Gloſ. vt tu in q̃ nihil eſt niſi bonū placeas per te ꝛ alij non p ſe ſed in te: tibi fide et charitate vniti placeant. Hec illa

Allegorice ſignificat̃ ꝙ hi q̃ ſuſcepturi erāt baptiſmū chri̅ p aquā baptiſmalem: ſuſcepturi erant i ſe ſpm̄ ſctm̄: et ꝯñr om̄ia eius dona ꝛ ꝟtutes infuſas: dūmodo orarēt. i. mentē eleuarent in deū: p diſplicentiam pctōꝝ ſi forent adulti.

Anagogice ꝟo ſignificat̃ ꝙ baptizatus ſi decedat ſtatim apto celo euolat ad illō. ſicut ꝛ martyres: ꝛ q̃ dignā egerūt pn̄iam.

Moraliter inſtruit̃ baptizat⁹ ſm Chryſoſt. vt poſt baptiſmū ſtatim aſcendat ad virtutes. Et maxime orationi vacare debet. Et tunc meret̃ doceri ꝺ celo ꝑ internam inſpirationē.

Dñica pria poſt oct. Epiph. Textus euang. Joan. ca. ij.

Nuptie facte ſūt in cana galilee: et erat mater Jeſu ibi. Uocatus eſt autem Jeſus et diſcipuli eius ad nuptias. Et deficiente vino: dixit mater ei⁹ ad eum. Uinum nō habent. Et dixit ei Jeſus. Quid mihi et tibi ē mulier: Nōdū venit hora mea. Dicit mater ei⁹ miniſtris. Qꝺcūꝗ dixerit vobis facite. Erāt autē ibi lapidee hydrie ſex poſite ſm purificationem iudeorum: capientes ſingule metretas binas vel ternas. Dicit eis ieſus. Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas vſꝗ ad ſūmū. Et dicit eis ieſus: Haurite nunc: et ferte architriclino. Et tulerunt. Ut autē guſtauit architriclinus aquam vinum factum ꝛ non ſciebat vnde eēt: miniſtri autem ſciebant qui hauſerant aquā: vocat ſponſum architriclin⁹ ꝛ dicit ei. Om̄is hō primū bonū vinū ponit: ꝛ cum inebriati fuerint: tūc id qꝺ deteri⁹ eſt. Tu aūt ſeruaſti vinū bonuꝫ vſꝗ adhuc. Hoc fecit initiuꝫ ſignorū Jeſus in cana galilee: et manifeſtauit gloriā ſuā. Et crediderunt in eū diſcipuli eius.

Nuptie facte ſunt in cana galilee. Joan. ij. Nuptie ꝺ quib⁹ in preſenti euangelio fit mētio ſm textū euāgelij ioannis dicunt̃ facte tertia die. Qꝺ dupliciter intelligit̃. Uno ſcꝫ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN